

VOJTINA ÖRÖK
GECSEMÁNÉ

*GECSEMÁNÉ csendes, újra csendes,
sötéten égnek bokrai.
Pihenni már...még nem lehet:
most indulok csak bolyongani.*

*Múljon el tőlem keserősége,
kezed a tálban...emlékezem.
Menekülj innen, dobd el a terhet,
és még ma este velem leszel.*

*A holnapot már csak a test csinálja,
a lélek irgalma végtelen,
ne vétkezz tovább, ne törj magadra,
Urunk kezében kész a kegyelem.*

*FELHÓBE hanyatlott a Gecsemáni kert,
ezüstöt leskel égve hagyott holdja.
Két ifjú ébren – más mind aludni ment,
mert elég egy napnak a maga gondja.*

*Az egyik most készül rendezni ügyét,
a másikat fáklyások csoportja hozza –
döntsd el Urunk sorsát, míg mossa kezét,
annak, ki a bajt fiainkra hozta.*